9e JAARGe. № 291

OOSTPOST
SOERABAYASCHE COURANT

Prijs der Inteekening.
Voor Soerabaya ℔ jaar ƒ 24.– ℔ halfjr ƒ 12.– ℔ maand ƒ 2.–
„ Java. „ do. „ 30.– „ do. „ 15.–
„ Buitenb. „ do. „ 36.– „ do. „ 18.–
„ Europa. „ do. „ 50.–
De OOSTPOST verschijnt dagelijks met uitzondering van den Zondag.

WOENSDAG 11 DECEMBER 1861.

Prijs der Advertentiën.
De prijs der ADVERTENTIEN is ƒ 1.— voor elke TIEN WOORDEN; behalve het zegel.
Advertentien met groote letters betalen dubbeld,
Iedere herhaling na de twee eerste plaatsingen wordt betaald met de helft van het bedrag der advertentie.
Voor doorloopende annonces kunnen schikkingen worden getroffen.

Bij deze Courant behoort een Bijvoegsel

VERTREK DER LANDMAIL

In de maand December den 26sten.

ADVERTENTIEN.

(*Voor het land.*) De Hoofd-Ingenieur, chef der 4de waterstaats afdeeling maakt bekend, dat op **Zaturdag den 14den December 1861**, ten zijnen burele te *Soerabaija*, des morgens ten *negen* ure, zal worden aanbesteed, de daarstelling van een TIJDBAL-GEBOUW met SEINMAST, op het marine-etablissement aldaar.

Bestek en voorwaarden der aanbesteding liggen ten burele voormeld ter inzage voor belanghebbenden.

De Hoofd-Ingenieur voornoemd,
(1914) P. J. G. BEIJERINCK.

De Resident van Soerabaija maakt bekend, dat in stede van op

Maandag den 16den December 1861,

de geannonceerde veiling van 400 000 AMSTERDAMSCHE PONDEN DOORGEKAPT KOPERGELD, op dezelfde voorwaarden zal plaats hebben op **Woensdag den 15den Januarij 1862**.

Soerabaija, Namens den Resident,
6 *December* 1861. *De Assistent-Resident voor de Comptabiliteit,*
(1941) **W. HAPPÉ.**

Op Woensdag den 15den Januarij 1862

zal ten burele van den Resident van **Soerabaija**, eene

UITBESTEDING

worden gehouden voor den overvoer van zout uit het hoofddepôt te **Grissee** naar:

Padang	350	koijangs.
Priaman	1600	„
Aijer Bangies	120	„
Benkoelen	350	„
Palembang	1000	„
Banjermassing	360	„
Sampit	80	„
Pontianak	900	„
Sambas	100	„
Singkawang	68	„
Soengi Baija	60	„
Mampawa	45	„

De ter zake betrekkelijke voorwaarden, liggen op gemeld bureau ter inzage.

SOERABAYA, NAMENS DEN RESIDENT,
den 30 *November* 1861. *De Secretaris,*
(1924) **Ch. TROMP.**

(*Voor het land*) Naar aanleiding eener van hoogerhand bekomen magtiging, (*Java Courant van* 27 *November* 1861 *N*o. 95) zal op *Woensdag den* 15 *Januarij* 1862 *des morgens ten* 9 *ure*, door den ondergeteekende ten zijnen bureele publieke

UITBESTEDING

worden gehouden, voor de levering van eenige **algemeene behoeften voor de artillerie**, nader omschreven in de concept voorwaarden welke van af *den 27sten December* aanstaande, ter speculatie van gegadigden, dagelijks van des morgens 8 tot des middags 1 ure (zon en feestdagen uitgezonderd) ten bureele van den ondergeteekende ter lezing zullen liggen, alwaar mede eene opgave der marktprijzen van de te leveren artikelen zal zijn gedeponeerd.

De Luitenant-kolonel,
Kommandant der artillerie
in de 3de militaire Afdeeling op Java
VAN REEDE VAN OUDTSHOORN.
(1965)

VENDU DEPARTEMENT.

VERKOOPING.

Op Donderdag den 12den December 1861.

Bij den heer D. M. MARTENS, in de stad van diverse goederen.

Op Vrijdag den 13den December 1861.

In het sterfhuis van den chinees KWEE KING TIK, in de Chineesche kamp van meubelaire en diverse goederen. (1929)

Op Maandag den 16den December 1861.

Bij de heeren LE ROY & CO, in de stad van diverse goederen op aanvraag van den heer H. ROSEMEIJER qq.

Op Dingsdag den 17den December 1861.

Bij den Kapitein LANDZEDEL, in het Militaire Kampement alhier van meubelaire goederen.

Op Woensdag den 18den December 1861.

Bij den heer B. VAN DER ZWAAN, in de Chin. kamp van diverse goederen.

Op Donderdag den 19den December 1861.

Bij den heer MAAS, te Pedapoean van meubelaire goederen.

Op Vrijdag den 20sten December 1861.

Bij den Chinees LIM SIEM, te Pasarbong van diverse goederen behoorende tot den boedel van wijlen den Chinees LIM KING SOK.

Op Zaturdag den 21sten December 1861

Op de fabriek der Marine en het stoomwezen alhier van overtollige en onbruikbare goederen. (1967)

GEBOORTEN.

Bevallen van eene *DOCHTER* vrouwe J. S. W. VAN REES, *van Braam Morris.*

SOERABAYA, 8 *December* 1861. (1954)

STERFGEVALLEN.

Op heden overleed in den jeugdigen leeftijd van ruim 12 jaren onze *Dochter* ELISABETH.

SOERABAIJA, W. MAKKINK.
7 *December* 1861. M. MAKKINK.
(1962) *Ten Cate.*

VENDUTIE

Op Donderdag den 12den Dec. a. s.

VOOR DE TOKO

VAN

D. MAURITZ MARTENS.

Van diverse COMMISSIE en TOKO ARTIKELEN als: *Bessengenever, Smirna vijgen, Heeren Hemden, dito voorstukken, Klamboegoed, Nachtpitten, Gomélastique Ballen, Poppen, Borduurwol* enz. enz. enz.

NB. Goederen kunnen worden bijgebragt. (1964)

Op de VENDUTIE

VAN

D. MAURITZ MARTENS

zal nog worden verkocht:

SPEK in vaten, pas aangevoerd, KOOLTEER, GEKLEURD FLANEL, PRACHTIGE FRANSCHE ZIJDEN ROBES, CHINESCHE DOOZEN en LAADJES en ZEER GOEDE RHIJNWIJN.

(1963)

Op Vrijdag den 13den dezer,

zal voor het sterfhuis van den chinees

KWEE KING TIK

VENDUTIE WORDEN GEHOUDEN,

van **meubelaire goederen**, waaronder 1 stel nieuw **mahonijhouten ameublement** met zijde bekleed, **kroon- hang- en staande lampen, spiegels, schilderijen**, eene groote partij prachtige **goud- en zilverwerken, balken**, een **vis-à-vis, paarden** enz. enz. (1938)

VENDUTIE

Op Maandag 16 December a. s.

IN HET VENDULOCAAL

van

LE ROY & CO,

van onverkocht gebleven GOEDEREN op de vendutie van *Dingsdag den 3den December* bestaande uit: WOLLEN en KATOENEN GOEDEREN, MODEWAREN, HANGSTOLPEN, enz. enz. breeder omschreven in den *Oostpost* van 25 November en volgende; zoomede van eene groote collectie

PRACHTIGE ENGELSCHE PLAATWERKEN.

NB. Op deze vendutie mogen geene andere bijgebragte goederen dan *voor assurantie-rekening* worden verkocht.

(1961)

VENDUTIE

bij

B. VAN DER ZWAAN,

in de chineesche kamp.

Op Woensdag den 18den December a. s.

van

DIVERSE GOEDEREN.

NB. Goederen kunnen worden bijgebragt.
(1970)

Op den 21sten December 1861,

Zal in 's Lands fabriek voor Marine en Stoomwezen, vendutie worden gehouden, van **oud ijzer, oude gereedschappen, gomelastiek, kisten, vaten, blikken bussen, tambangans**, enz. benevens twee **oude stoomketels.**

De Directeur der Fabriek voornoemd,
(1971) VAN BLEISWIJK RIS.

VENDUTIE.

Op een nader te bepalen dag

in den loop dezer maand in het vendulocaal

van

D. D. VAN BOECKHOLTZ,

voor rekening van de heeren

ADAM & CO.

Van de volgende pas aangebragte goederen als:
ENGELSCHE PROVISIEN bestaande uit;
ZALM, ZUREN, SAUZEN, GEROOKTE HARING, MOSTERD, JAMS & GELEYEN, BESCHUIT en WIJN-AZIJN.
ENGELSCHE PORTER in heele en halve fleschen.
PALE ALE.
Diverse soorten **WIJNEN** als:
MADEIRA
RHIJNWIJN van diverse merken.
ROODE WIJN van goede qualiteit.
PUIKE CHAMPAGNE.
GEMBER WIJN.
COGNAC.

RONDE en VIERKANTE KARPETTEN.
ALCATIEVEN
OMSLAGDOEKEN met nagemaakte tijgervellen.
WITTE en GEKLEURDE HEMDEN.
MODEWAREN, JAPONNEN, etc.
NAGEMAAKTE BLOEMEN.
GEKLEURD FLANEL.
HANDDOEKEN GOED.
LINNEN en KATOEN DRILL.
BROEKEN GOED.
BORSTROKKEN.
KLAMBOE GOED.
SERVETTEN GOED lang 42 ellen.
WITTE ZAKDOEKEN.
LAKEN.
WIT en GEKLEURD KAMERDOEK.
NAGEMAAKTE BATTIK SARONGS en SLENDANGS,
CHITZEN.
WITTE KOUSEN en SOKKEN.

ENGELSCHE WAGENTUIGEN voor 2 en 4 PAARDEN, waaronder geschikt voor Sydney paarden.
BENDYTUIGEN.
ZADELS.
IMITATIE LEDER.

GROOTE SPIEGELS met vergulde lijsten.

REVOLVER PISTOLEN in kistjes met toebehooren.

NEDERLANDSCH INDIË.

Soerabaya den 11den December 1861.

Opgave van de politie

Omtrent personen wier passen voor aankomst of vertrek zijn gevisoerd geworden.

11 December.

voor Aankomst.

C. B. E. Versteeg, van Probolingo. C. de Walick, van Toeban. J. L. Brugman, van Madura.

voor Vertrek.

J. M. Fasbinder, naar Kedirie. J. R. W. van Casand, naar Probolingo.

Aangekomen Passagiers.

Met het Ned. Ind. stoomboot *Palembang*, kapt. H. Kramer van Batavia via Samarang: de heeren Prechter en dochtertje Pilz Materu, de Breemer en J. de Vos.

Vertrokken Passagiers.

Met het Ned. Ind. stoomb. *Prins van Oranje*, kapt. W. A. J. Kuller naar Batavia: den heer D. de Vos.

— De Botanische tuin te Buitenzorg, een der belangrijkste op de aarde, was sedert vele jaren geopend voor het publiek dat van Batavia of elders kwam om eenige dagen te Buitenzorg door te brengen.

De vorige Gouverneur Generaal had goed gevonden, dien tuin voor het publiek te doen sluiten; alleen op aanvraag kon men daarin worden toegelaten en dan vond men nog overal bordjes, waarop men het verbod las, dit of dat gedeelte van den tuin, kostbare bloemen of planten bevattende te bezigtigen.

Men heeft nooit de aanleiding tot dat verbod geweten. Was het, dat de Gouverneur Generaal verlangde, niet met het plebs in aanraking te komen en zich, ook wandelende, met de gewigtige belangen, aan zijne hooge betrekking verbonden, bezig te houden, die, gelijk algemeen bekend is, dag en nacht het uitsluitend onderwerp zijner gedachten uitmaken? Of vreesde hij dat het wandelend publiek den tuin van kostbare bloemen of planten zou bercoven?

Niemand heeft het geweten en de pers heeft zich ook nooit eene aanmerking veroorloofd, want .... de Gouverneur Generaal was volkomen in zijn regt; de botanische tuin te Buitenzorg is de particuliere tuin van den Gouverneur Generaal.

De tegenwoordige Gouverneur Generaal schijnt evenmin de aanraking met het publiek als spoliëring van den tuin te vreezen, en heeft den Botanischen tuin te Buitenzorg *in zijn geheel* weder voor het publiek geopend.

Wij houden ons verzekerd dat Zijne Excellentie van deze liberaliteit veel voldoening hebben en dat het wandelende publiek er zijne eer mede gemoeid zal achten; dat geene bloem geplukt, veel minder eene schendige hand worde geslagen aan de kostbare planten, die den tuin te Buitenzorg zoo beroemd maken.

De zaak is op zich zelf niet van algemeen belang, maar zij levert toch eene aardige vergelijking op. Indien tijdens de vorige regering monopolisering en monopolie aan de orde van den dag waren, men mag uit het bovenstaande besluiten dat thans, waar de zucht tot monopoliseering heeft opgehouden, ook het monopolie spoedig zijne laatste dagen zal gezien hebben.

(B. H.)

ALGEMEEN OVERZIGT.

van den specialen correspondent van den Oostpost

'S GRAVENHAGE, 24/25 October.

BINNENLAND.

Feesten te Compiègne, ter eere van het bezoek des konings aan Frankrijks keizer; feesten te Luik ter eere van 's konings hartelijke ontmoeting met den koning van België, feesten te Zutphen waar onze koning den eersten steen heeft gelegd voor de staats spoorwegen bij de brug over den Yssel te Zutphen! Ziedaar drie merkwaardige gebeurtenissen welke wij in het kort bestek eener halve maand hebben aan te teekenen en waaromtrent uwe lezers zeker gaarne eenige bijzonderheden zullen vernemen, hoewel met het oog op nog andere wetenswaardige zaken, beknoptheid, zoo veel mogelijk althans, pligtmatig en noodzakelijk is.

Reeds vóór de komst van Z. M. te Compiègne behelsden de Parijssche dagbladen warme artikelen met hoog gestemden lof over onzen Vorst en ons land met zijne vrijzinnige instellingen en degelijk volkskarakter. Wel was de vorstelling hier en daar wat oppervlakkig en overdreven, meestal het eigenaardig kenmerk der Fransche journalistiek, maar de bedoeling, de strekking was goed en hartelijk; gelijk de ontvangst en het verblijf van Z. M. dit evenzeer was. Gelijk in mijn vorigen vermeld was zou Z. M. in den nacht van Vrijdag op Zaturdag den 12den, zonder permissie van professor Vreede vertrekken. Na ten 9 ure te Keulen te zijn aangekomen, arriveerde Z. M. ten 2½ ure aan het station te Jeumont waar hij werd afgewacht door den Keizerlijken trein, die Z. M. naar Compiègne moest overvoeren. De heeren kolonel Favé, adjudant des Keizers, de markies de Conégliano, kamerheer, en de markies de Caux, stalmeester, door Z. M. aangewezen om dienst te doen bij den Koning, gedurende diens verblijf in Frankrijk, hebben hem, aan de grenzen ontvangen. De heer Ligthenvelt, gezant van Nederland, en de heer Berg van Middelburgh, raad van legatie, waren insgelijks Z. M. te gemoet gereisd. De Koning was vergezeld van de heeren de Kock, kamerheer, directeur van het kabinet, graaf van Lijnden, generaal-majoor eerste adjudant, baron Snouckaert van Schauburg, Jhr. du Mondeau, Jhr. van Capelle adjudanten, Messchert van Vollenhoven, burgemeester van Amsterdam en de graaf de Sartiges, Fransch gezant te 's Gravenhage.

De hofrijtuigen, bespannen met vier paarden door postillons bereden, hadden zich naar het station begeven, om den trein af te wachten; het escorte bestond uit een detachement guides. Ten 5½ ure begaf Z. M. de Keizer zich naar den spoorweg; hij was in generaals-uniform en droeg het Grootkruis der Orde van de Eikenkroon. Z. M. was vergezeld van de generaals Fleury en Molard, zijne adjudanten en van den generaal Clérembault.

De Keizerlijke trein arriveerde ten 5 ure 25 minuten. Koning Willem III was in uniform en droeg het Grootkruis van het Legioen van Eer. Na elkander met veel hartelijkheid de hand te hebben gedrukt, stelden de beide Souvereinen elkander wederkeerig de personen van hun gevolg voor. Daarna zijn de Koning en de Keizer, alleen in een rijtuig gezeten, naar het paleis vertrokken. Zij werden geëscorteerd door een detachement guides. De generaal Clérembault en de baron de Bourgoing reden te paard naast het rijtuig. De talrijke menigte, welke zich bevond langs den weg, dien de beide Vorsten passeerden, begroette hen met geestdrift.

De Keizerin en de Keizerlijke Prins wachtten den Koning af onder de groote vestibule, H. M. droeg een blaauw zijden kleed; de Keizerlijke Prins was in grenadiers-uniform. Toen de Koning uit het rijtuig was gestapt, kuste hij de hand der Keizerin en omhelsde den Keizerlijken Prins. In de *cour d'honneur* waren de *cent gardes* en de zouaven geschaard. Een peloton der *cent-gardes* was geplaatst op de treden van den grooten trap. Na de eerste begroeting bood de Koning zijn arm aan de Keizerin en begaf de stoet zich in het paleis. De Koning houdt zijn verblijf in de op den tuin uitziende vertrekken.

Des avonds was er groot diner. Ziehier de lijst der genoodigden: H. K. H. Prinses Mathilde, de kamerheer en de hofdame der Prinses, Z. H. Prins Murat (Joachim), H. H. Prins Anna Murat, de gouvernante der Prinses, maarschalk Randon, minister van oorlog, de heeren Forcade de la Roquette, minister van finantien, Magne, minister van stant, Delangle, minister van justitie, Rouland, minister van openbaar onderwijs en van eeredienst, de Chasseloup Laubat, minister van marine, Baroche, president van den Staatsraad, maarschalk Vaillant, groot-maarschalk van het paleis, graaf Walewski, minister van Staat, gravin Walewski, de heer Thouvenel, minister van buitenlandsche zaken, maarschalk Magnan, de hertog van Bassano, de hertog en de hertogin de Cambacères, de prinses d'Essling, mevrouw Bruat, de generaal en mevrouw Fleury, baron en barones Tascher de la Pagerie, de markiezin de Conégliano, baron en barones de Bourgoing, doctor en mevrouw Conneau, baron en barones de Pierres, kapitein Mauroy, baron de Montbrun, kamerheeren van dienst, de heer Hulot, de kolonel Verly, kolonel der *Cent-gardes*, mevrouw de Sauley de generaal Mollard, graaf en gravin de Montebello.

Zondag bezocht Z. M. de Keizerlijke stallen en jagtgebouwen. Ten twee ure vertrokken de Koning, de Keizer, de Keizerin en een talrijk gevolg in onderscheidene chars à bancs naar Pierrefonds, waar eene wandeling gemaakt en de fraai gerestaureerde ruines van het kasteel bezigtigd werden. De muzijk der guides, die bij deze gelegenheid onderscheidene stukken ten gehoore bragt, werd door Koning Willem III, zelf een goed musicus en zelfs componist, met aandacht en ingenomenheid aangehoord. Na een klein collation had er een geïmproviseerd bal plaats, waaraan de Vorstelijke personen bij herhaling deel namen. Nagenoeg ten zes ure was men op het kasteel terug.

Na een diner van 80 couverts, begon ten 8½ ure de tooneelvoorstelling. De dames droegen de schitterendste toiletten. Bij het binnentreden der zaal werden HH. MM. begroet door de toonen van het Nederlandsche volkslied. Nadat de Keizerin plaats had genomen, zette Koning Willem zich aan hare regter zijde neder, terwijl de Keizer zich aan zijne zijde plaatste, en Prinses Mathilde, Prins Joachim Murat en Prinses Anna Murat mede in de Koninklijke loge waren gezeten. De Keizerin droeg een prachtig grijszijden kleed met kant bedekt, en was gekapt met eene kroon van eikenloof, waar tusschen diamanten schitterden. De Koning en de Keizer waren in het zwart gekleed met wit vest. De Keizer droeg het grootkruis der Willemsorde en de Koning dat van het Legioen van Eer. De voorstelling der reeds meermalen genoemde stukken liep uitstekend af en lokte meermalen de bijvalsbetuigingen der Vorstelijke toeschouwers uit.

Maandag werd er eene groote drijfjagt in het bosch gehouden. De genoodigden, waaronder lord Cowley, de Prins Hendrik van Reuss, enz., kwamen reeds des morgens vroeg op het kasteel aan. Terzelfder tijd bragten de spoortreinen een aantal nieuwsgierigen uit Parijs. Het weder was overheerlijk en de plaats, voor de jagt uitgekozen, allergunstigst: het was de *Carrefour du Roi*, waarop acht groote wegen uitloopen. Van 10 tot 12, ja tot 1 ure, zag men van die verschillende wegen tallooze voetgangers, rijtuigen, enz. aankomen. De gendarmerie had ontzettende moeite de menigte op behoorlijken afstand van het vereenigingspunt te houden. Het tijdstip van zamenkomst was 1 ure: een kwartier te voren kwam de Keizerlijke Prins aan, voorafgegaan en gevolgd van piqueurs, rijdknechten en jagers. Hij bereed een kleine porey en was gekleed in klein tenue *Louis XV*, 't welk hij voor 't eerst aan had. Tien minuten daarna kwam de Keizerlijke stoet, in gelijke kleeding. De Keizerin was te paard *en amazone*, even als de Prinses Anne Murat en twee of drie andere dames. Al de overige personen zaten in *chars-à-bancs*: de Koning der Nederlanden in den eersten met de Dames Walewska, de Galiffet en eenige anderen. Precies ten 1 ure begon de jagt, maar bij de eerste baan verlieten de Keizerin en de Prins den trein en keerden naar het kasteel terug. Er werd een hert opgejaagd, 't welk lang vervolgd zijnde, eindelijk aan den oever der beek geschoten werd. Luid klonk het Hallali; schilderachtig was het oogenblik der *curée chaude*, toen aan de honden hun eerst aandeel in den buit werd toegekend: het hert werd op een fourgon geladen, en de jagt was afgeloopen. Op dit oogenblik kwam de Keizerin met den Prins terug. Er werd daarop aan al de genoodigden een collation aangeboden, na afloop waarvan men naar Compiègne terugkeerde. — Ten 6½ ure was er diner van 70 couverts, gedurende 't welk de muzijk der guides zich liet hooren. HH. MM. de Keizer en de Koning der Nederlanden hebben herhaaldelijk hunne tevredenheid over de uitvoering der stukken te kennen gegeven. Ten 9 ure is het publiek op het

voorplein, 't welk *à giorno* verlicht was, tot de *froide*, de groote *curée* toegelaten. Na afloop hiervan, was er *soirée dansante* op het kasteel.

Z. M. vertrok vervolgens naar Parijs, bezocht de voorstelling in de Italiaansche opera, en woonde die tot einde toe bij; een bewijs, dat Z. M. over de uitvoering tevreden was. Na afloop der voorstelling, ten 11 ure 's avonds, deed de koning, vergezeld van den Nederlandschen gezant eene wandeling te voet door de drukke straten en langs de Boulevards, tot aan de Place de la Concorde, en van daar door de Champs Elysées naar zijn hôtel.

In zijn streven om van zijn kort verblijf alhier zooveel mogelijk partij te trekken, reed de koning reeds heden morgen ten zeven ure naar Versailles, hoewel een digte mist over de stad en omstreken verspreid lag. Te Versailles gekomen, bezigtigde Z. M. een gedeelte van het kasteel en ging dan naar Klein-Trianon, terwijl hij reeds weder tegen 10 ure te Versailles terug was om er den keizer af te wachten, die eerst tegen dien tijd Parijs verlaten wilde. Ondertusschen wandelde de koning op het plein van het kasteel, nam het daar opgestelde regiment grenadiers der garde en een gedeelte der huzaren van de garde in oogenschouw en luisterde met belangstelling naar de muziek van het 8ste regiment huzaren. Zoodra de keizer was aangekomen, werd eene kleine revue gehouden; daarna begaven zich de vorstelijke personen naar het kasteel om er het déjeuner te gebruiken. Na afloop daarvan namen hare majesteiten, door het talrijk publiek levendig toegejuicht, in de daarvoor gereed gehouden rijtuigen plaats en reden den tuin door, waar de groote waterwerken in beweging werden gebragt. Ondertusschen was de mist opgetrokken en had plaats gemaakt voor een helderen zonneschijn, zoodat de aanblik van het fraaije herfstlandschap werkelijk betooverend was. Ten een ure reed men naar Groot-Trianon om aldaar te jagen, tot welk doel men de rijtuigen bij de zoogenaamde ménagerie verliet.

Twee uren later keerde men met postpaarden naar Parijs terug. Te Saint-Cloud stonden versche paarden gereed.

Te Parijs had het bezoek des konings geen officieel karakter. Z. M. nam de merkwaardigheden dezer wereldstad als particulier in oogenschouw. De officiële dagbladen bewaarden het stilzwijgen, terwijl de *Constitutionnel* net tegenwoordige oogenblik het geschiktste beschouwde tot het aangaan van een handelstractaat „met de kloekste zeevarende natie van het vaste land.” Zaturdag morgen keerde Z. M. naar Compiègne terug om afscheid te nemen van zijnen keizerlijken gastheer. De koning kwam met extra-trein aan vergezeld van prins Murat. De koning begaf zich dadelijk naar het kasteel, gevolgd door zijn gezant, zijne reisgenooten en de hem toegevoegde officieren, allen in burgerkleeding. Hoewel de koninklijke trein ten 12 ure 25 minuten Compiégne weder zoude verlaten, verscheen Z. M., nadat H. M. de keizerin en de keizerlijke prins hem tot beneden aan den trap van het kasteel uitgeleide hadden gedaan, toch eerst ten 1 ure aan het station, geëskorteerd door een kommando *guides de l'impératrice* onder bevel van den generaal Clairambault. De keizer (even als prins Murat) deed zijn doorluchtigen gast uitgeleide tot aan het rijtuig. „Nog eens,” zeide de koning terwijl hij den keizer de hand reikte; „nog eens duizendmaal dank, en ik hoop u in het volgend jaar weder te zien.” Toen de koning reeds in het rijtuig was gezeten, vroeg de keizer nog, wanneer de trein te Luik zoude zijn. „Ten zeven ure ongeveer.” Op dit oogenblik floot de locomotief en de prachtige uit zeven rijtuigen bestaande trein zette zich in beweging. De keizer bleef staan tot de trein het station bijna verlaten had, en scheen in eene opgeruimde stemming.

Reeds te voren hadden de keizerlijke dienaren eenige der kostbare geschenken laten zien, welke de koning hun vereerd had, en die inderdaad fraai zijn.

Ziedaar een relaas van 's konings bezoek aan het gastvrije Hof van Frankrijk. Nopens geruchten hier of daar verspreid over geheime drijfveren of plannen bewaren wij het stilzwijgen daar zij op geen enkelen goeden grond steunen. Alleen doet het goed, en zoo ook was de indruk in Nederland, dat regtmatige hulde is bewezen aan onzen vorst en aan het land dat anders door de Franschen wel eens genoemd werd le pays des chinois de l' Europe. Een wijs besluit was het ook van den koning om onmiddellijk na het bezoek te Compiègne, dat hier en daar de politieke plannen verzinners van den dag stof tot allerlei combinatiën en alliantiën, ruilingen enz gegeven had, — op Belgischen bodem het laatste overblijfsel van verwijdering tusschen de twee vorstenhuizen uit te wisschen, daar waar dit de beide nabuur volken reeds lang gedaan hadden. Het is zoo, verleden jaar heeft onze koning te Wiesbaden een onderhoud met koning Leopold gehad, maar thans zou het Belgische volk getuige zijn van de gesloten vriendschap.

De ontvangst, het onthaal gaat alle beschrijving te boven. En let wel, te Luik, het centrum niet der steeds oranje-gezinde Vlaanderen, maar van het echt waalsche element. Ik zal u niet bezig houden met de toebereidselen en overal aangebragte versierselen. Maar verbeeld u te midden van dat alles, een tal van vlaggen en wimpels van beide natien van torentransen en bijzondere gebouwen wapperende en gij zult een flaauw denkbeeld hebben van het aanzien der stad, bij gelegenheid der heugelijke ontmoeting van de koningen van Nederland en Belgie. Ja, een flaauw denkbeeld, want hoe zou men juist die golvende menigte kunnen beschrijven, die zich onophoudelijk met Oranje, Nederlandsche en Belgische vlaggen, cocardes met de kleuren der beide natien beweegt, en die daardoor toont, dat zij het gewigtige van den naderenden dag begrijpt. Zaturdag namiddag ten 3 ure kwam de koninklijke familie op het station aan, welker toegangen door eene tallooze menigte werden bezet gehouden. De koning, de hertog en hertogin van Braband werden door den gouverneur, en de stedelijke en militaire autoriteiten opgewacht. Tegen half zes was reeds eene tallooze menschenmassa aan het station verzameld. Ter regterzijde van de tent stond een detachement der artillerie van de Luiksche burgerwacht, en ter linkerzijde eene afdeeling der grenadiers, tamboers, horenblazers en harmonie-muziek aan het hoofd. De koning der Belgen, versierd met het Grootkruis van den Nederlandschen Leeuw, 't welk, niettegenstaande den ruimen mantel, waarin Z. M. was gewikkeld, zigtbaar was, kwam reeds ten zeven ure op het station aan, voorafgegaan door eene menigte militaire en burgerlijke autoriteiten en omringd door een luisterrijken staf. De koning en HD. zoon waren in een met vier paarden bespannen rijtuig *(à la Daumont)* gezeten. De beide Vorstelijke personen stegen af en bewandelden het terrein, tot dat een signaal het naderen van den koninklijken trein aankondigde. Het was opmerkelijk, de beweging te zien, welke door dat teeken werd te weeg gebragt. Er ontstond een zeker gesuis, door een dien stilzwijgen gevolgd, daar ieder de overtuiging had, hoe plegtig en belangrijk de naderende gebeurtenis voor Nederland en Belgie zou wezen. De klokken der stad lieten hunne plegtige en afgemeten tonen hooren, de kanonnen der Chartreuse losten hunne 21 schoten, de troepen presenteerden het geweer. de hoornblazers deden hunne instrumenten hooren, het muziekcorps der grenadiers hief het: *Wien Neêrlandsch bloed* aan, terwijl de trein voor het paveljoen aankwam. Duizende kreten deden de lucht weêrgalmen. De koning en de hertog van Brabant gingen tot aan den trein. De koning reikte uwen Vorst de hand, onder uitspreken der woorden: „Sire, ik gevoel een onbeschrijfelijk geluk, U. M. op ons grondgebied en in den besten welstand aan te treffen. ”Nadat de koning HDs. zoon aan onzen Souverein had voorgesteld, en na de gewone pligtplegingen, namen de Vorstelijke personen in het Koninklijk rijtuig plaats. De stoet was aldus zamengesteld: het Huis van den Koning der Belgen en andere autoriteiten in verschillende rijtuigen gezeten, eene afdeeling der burgerwacht te paard. De heeren baron Gericke van Herwijnen, Nederlandsch gezant aan ons Hof, die uwen Koning met den majoor graaf Ficquelmont en den luit.-generaal Lahure, adjudant van onzen Koning, tot aan de grenzen was te gemoet gegaan; het gevolg van uwen Vorst, — bestaande uit den heer de Kock, directeur van het Kabinet des Konings, den generaal-majoor graaf van Lijnden, eersten adjudant, den ridder van Capelle, kapitein-ter-zee, adjudant, den kapitein Snouckaert van Schouburg, adjudant en stalmeester en den kapitein Dumonceau, adjudant. Daarna volgde weder eene afdeeling der burgerwacht te paard en van het regement lanciers en eene menigte rijtuigen van verschillende autoriteiten. Eene tallooze massa was allerwege opeengepakt en wierp op verschillende plaatsen de sparrenboomen omver, welke langs den geheelen weg waren geplant. De geestdrift was onbeschrijfelijk en werd verhoogd en zoo gij wilt fantastisch verlicht door de veelkleurige vuren, welke achter de talrijke tropheën geplaatst waren, die den weg versierden en door slingers van veelkeurige glazen onderling verbonden waren. Schier alle huizen waren bovendien verlicht en volmaakten het waarlijk treffende gezigt van het geheel. De jagers te voet en te paard, de linietroepen, de burgerwacht, allen met hunne muziekcorpsen, en de artillerie te voet en te paard, waren langs den weg geschaard en bragten den stoet de gewone militaire eerbewijzen, onder het spelen van het Nederlandsche volkslied. De eereboog op den boulevard de la Sauvenière was door electrisch licht als door de zon beschenen en de tallooze geilluminëerde slingers en veelkleurige lichtkroonen van zeer coquetten vorm, welke tusschen de boomen, masten en tropheën waren opgehangen, boden, vooral door den boog gezien, een gezigt op, 't welk door geene pen kan worden wedergegeven. Middelerwijl wachtte de hertogin van Brabant. omringd van een aantal hofdames, den Koning der Nederlanden aan den voet van den prachtig met bloemen en vreemde gewassen versierden trap van het paleis op, welke naar de receptiezaal geleidt. De Koning verscheen eenige minuten later en drukte de hertogin de hand, waarna de Koning der Nederlanden, zich, gevolgd door onzen Vorst, den hertog en de hertogin van Brabant, naar de receptiezaal begaf. Daar verschenen de beide Vorsten op het balkon, terwijl de kreten van: *leve Koning Willem! leve Koning Leopold!* uit duizende monden opgingen. Dit oogenblik zal niet ligt vergeten worden.

Maar, met het oog op de beschikbare plaatsruimte mag hier in geene meerdere bijzonderheden getreden worden. Er was een luisterrijk banket, waarna de koning aan den kroonprins van Belgie het grootkruis der Nederlandsche Leeuw overhandigde. Er volgden toen serenades. Onafzienbare drommen waren om 's konings verblijfplaats hetgeen den volgenden morgen evenzeer het geval was. Middelerwijl hadden de Vorstelijke personen en hun gevolg op het paleis een dejeuner van 20 couverts gebruikt. De koning der Nederlanden kwam den trap af, vergezeld van onze Vorstelijke familie en na op hartelijke wijze van de hertogin afscheid genomen te hebben, stegen de beide koningen en de hertog in een open rijtuig. Aan het station zou thans een waarlijk indrukwekkend tooneel plaats hebben. Nadat onze Vorst verschillende der verzamelde autoriteiten aan uwen Monarch had voorgesteld, traden de Vorstelijke personen buiten de tent, waar de trein den koning der Nederlanden reeds opwachtte, terwijl de toejuichingen der menigte dreigden niet te zullen eindigen. Alsnu zeide de koning der Nederlanden: *Sire, je suis extrêmement charmé des rélations amicales, qui existeront dès ce jour entre nous.* Hierop antwoordde koning Leopold: *Je regarde notre entrevue comme un évenement heureux pour les deux peuples.* Toen hernam de koning der Nederlanden: *Sire, je suis charmé d'avoir visité votre territoire,* terwijl Z. M. onzen koning op hartelijke wijze de hand drukte. Daarna reikte Z. M. den Hertog de hand, onder het uitspreken der woorden: „*Bonjour, cher Duc au revoir.*” De koning der Belgen zeide daarna woordelijk het volgende: *Sire c'est convenu, I hope to see you soon in Holland,” (Sire, dat is bepaald, Ik hoop U spoedig in Holland te zien,)* hetwelk koning Willem III door een regt hartelijk: *I hope so* beantwoordde. Reeds scheen de koning het vorstelijk rijtuig te zullen bestijgen, toen hij zich omkeerde en den Hertog een viertal lithographien overreikte, voorstellende een tweetal gezigten van Compiègne en de portretten des konings en HDs. gemalin. *Cher Duc offrez cela en Mon nom à Madame la Duchesse.* De Hertog bedankte, de koning nam plaats in het rijtuig, de locomotief floot, doch dat geluid werd verdoofd door de duizende stemmen, die den koning een hartelijk vaarwel toeriepen, het luiden der klokken en het bulderen van het geschut.

De menigte bleef verzameld tot de trein uit het gezigt was, en ieder keerde huiswaarts met de overtuiging, dat de koning der Belgen regt had, toen hij gisteren op het banket tot een der Nederlandsche genoodigden zeide: *Ce jour est un des plus mémorables de mon régne.* *(Wordt vervolgd.)*

KORT OVERZIGT DER LAATSTE BERIGTEN.

De Hongaarsche raad heeft den keizer van Oostenrijk onderwerping toegezegd wanneer hij de constitutie wil herstellen. Te Pesth hebben ernstige ongeregeldheden plaats gehad.

In Warschau heerscht eene groote spanning. De kerken zijn door de geestelijkheid gesloten; de stad is in staat van beleg verklaard.

De Amerikaansche confederisten zijn bij eenen aanval op het fort Hatteras teruggeslagen. Een eskader der federalisten heeft beproefd om New-Orleans te blokkeren doch werd door de gunboats op lager wal gedreven. Fremont is den generaal Price op gaan sporen.

De keizer van Frankrijk heeft de voorstellen van Ricasoli, betrekkelijk de oplossing van de Romeinsche kwestie, van de hand gewezen. De Fransche troepen blijven te Rome in bezetting.

De wederinvoering door den koning van Pruissen der leerstelling van het Goddelijke regt heeft in Duitschland veel ongenoegen gebaard.

Het Oostenrijksche gouvernement heeft bij keizerlijk besluit den last uitgevaardigd om de belastingen intevorderen daar het geene parlementaire goedkeuring daarop kon verkrijgen. Verscheidene ambtenaren hebben hun ontslag genomen op grond zij weigeren uitvoering te geven aan het keizerlijke besluit.

De bijeenkomst der kamers te Turijn is verdaagd tot den 15 November. In de opbrengsten van het land is een tekort.

In Napels, zijn eenige Bourbonsche zamenzweerders in hechtenis genomen. De reactionaire partij blijft even woelig als altijd.

Door den vertegenwoordiger van Hanover zal bij den Frankfortschen landdag een voorstel worden ingediend tot oprigting eener Duitsche vloot.

De Engelsche, Fransche en Spaansche expeditie tegen Mexico gaat in het begin van November in zee.

Op het eiland Helgoland worden uitgebreide versterkingswerken aangelegd.

De koning en de koningin van Pruissen hebben hunnen plegtigen intogt in Berlijn gemaakt.

De koningen van Nederland en Belgie hebben eene vriendschappelijke zamenkomst gehad.

In Frankrijk zijn de liefdadige en godsdienstige vereenigingen onder het toezigt van het gouvernement geplaatst.

De Infante van Spanje is overleden.

Laatste telegrafische berigten.

Pesth, 24 October. De rust is weder hersteld, doch niettemin blijft de toestand nog zeer ernstig. De troepen kamperen in de straten.

Berlijn, 24 October. Uit Polen wordt berigt dat verscheidene regimenten op marsch zijn naar Warschau. In de provincien neemt de spanning toe.

Breslau, 25 October. Berigten uit Warschau zeggen: Het geheele land is in staat van beleg. Al de kerken zijn gesloten, en met de overheden worden conferentien gehouden betrekkelijk de weder opening derzelve. Het volk ligt voor de deuren der kerken te bidden; gezangen hoort men echter niet meer aanheffen. De geruchten welke in omloop zijn betrekkelijk eene gisting welke plaats heeft in de universiteiten houdt aller gemoederen gespannen.

Madrid, 25 October. De Paus heeft hunne majesteiten met zijnen Apostolischen zegen tevens zijn rouwbeklag aangeboden voor het overlijden der Infante. Ook de Fransche ambassadeur heeft namens den keizer en de keizerin der Franschen hunne Spaansche majesteiten gecondoleerd.

Marseille, 25 Oct. Brieven uit Rome van den 22 berigten, dat de generaal de Goijon na verloop van drie weken weder op zijnen post zal zijn teruggekeerd. De kardinaal Andrea ontkent in het officieële blad, dat hij deel heeft genomen in de bekende publicatien welke te Turijn zijn verschenen. Uit Napels wordt berigt dat de prins Attagano naar het fort Monteforte is overgevoerd.

Weenen, 26 Oct. De Fransche pers heeft veel gesproken over ernstige ongeregeldheden welke te Pesth bloed zouden hebben doen stroomen. Die berigten zijn echter van allen grond ontbloot. Het is waar, er zijn pogingen aangewend om de orde te verstoren doch die kwaadwillige pogingen zijn afgestuit op het gezonde verstand der burgers. Voorzigtigheidshalve is de gewapende magt op de been gekomen, doch deze ontmoette niet den minsten tegenweer. Er heeft geenen zamenloop van volk plaats gehad en de troepen hebben van hunne wapenen geen gebruik gemaakt, ook is op het volk niet geschoten met kanonnen welke met schroot geladen waren. Er zijn dus evenmin dooden als gewonden gevallen en in de hoofdstad van Hongarije is de orde niet een oogenblik verbroken geweest.

TURKYE.

In een nieuwsblad te Triëst leest men het volgende merkwaardige berigt:

„Sultan Abdul-Azis beloofde om op den weg der hervorming verder te zullen gaan dan zijn broeder. Doch vreemd genoeg blijven al de daden van zijn bestuur wankelen tusschen vooruitgang en conservatisme en dikwijls zijn zij van eenen zoodanigen aard dat niet eene partij er het regte van kan begrijpen. Het is eene waarheid dat de oude Turksche partij blijft gelooven dat zij nog steeds de Padischah met zich heeft en met een onuitsprekelijk genoegen begroet zij elk besluit dat tegen den vooruitgang of tegen de vreemdelingen is gerigt. Een elk juichte den Sultan toe toen hij besloten scheen om het slechte harem-systeem afteschaffen door zich niet langer door eene zoo groote massa vrouwen te doen omringen, doch een laatstelijk gegeven bevel maakt een groot kontrast met de goede voornemens van vroeger. Abdul-Azis heeft namelijk de Circassische slaven-handelaren uitgenoodigd om voor zijnen harem 150 jeugdige en schoone meisjes te leveren. Intusschen zijn al de betalingen zeven en tien maanden achteruit en vooral de vreemdelingen lijden onder het vreemde hervormings-stelsel van den nieuwen sultan.

In Stamboul heeft eene belangrijke publieke verkooping plaats gehad, welke wel der vermelding waardig is als een bewijs hoe lanig de zaken gaan onder het nieuwe bestuur. Italinski, de dappere Poolsche generaal, welligt beter bekend als Iskender Pacha, overleed als een arm man en liet zijne weduwe en kinderen, buiten de kleine huisinrigting, niets anders na dan een aanmerkelijk aantal schulden en pretentien op de militaire kas. Instede van eenige consideratie te gebruiken met de weduwe van een eenmaal onverschrokken officier die in de Turksche dienst was grijs geworden en verscheidene wonden had bekomen, — in plaats van haar de achterstallige bezoldiging van haren overleden echtgenoot uittebetalen, — heeft de minister van oorlog last gegeven om de weinige goederen van Iskender op publieke vendutie te verkoopen ten einde uit de opbrengst zijne achter gelaten schulden te betalen. De arme weduwe, tot wanhoop gedreven, wendde zich schriftelijk tot den Sultan; drie weken later verwees de Sultan haar tot den minister van oorlog, doch deze bleef bij zijn eenmaal genomen besluit volharden. Eensklaps komt een broeder van den overleden generaal te Konstantinopel aan en hij, bijgestaan door den Russischen ambassadeur, doet onmiddellijk de noodige stappen om de kwestie spoedig tot een einde te brengen. Alle pogingen bleven echter vruchteloos. Verontwaardigd over de ondankbaarheid van het gouvernement maakt hij zich gereed om met zijne schoonzuster en hare kinderen naar zijn land terugtekeeren ten einde daar in haar onderhoud te voorzien, doch ook dit voornemen moest hij laten varen: eene Turksche vrouw mag niet in een vreemd land wonen. Eindelijk gaf de Sultan den last om de weduwe van Iskender Pacha een pensioen toeteleggen van 750 piasters 's maands, of ongeveer zestig guldens 's maands.

AMERIKA.

NEW-YORK, 29 September. Op het einde van mijn vorig schrijven sprak ik van den dood van Jefferson Davis, juist bij mailsluiten door de telegraaf berigt. Eene week is sedert verloopen en wij zijn niets wijzer in dit opzigt geworden. Dag aan dag, ja uur aan uur, wisselen gedurende deze week bijzondere berigten en die der nieuwspapieren elkander af: „Het is zeker dat Jeff. Davis

Bijvoegsel tot den OOSTPOST van den 11den December 1861 no. 291.

dood is. — Jeff. Davis is niet dood. — Het gouvernement in Washington heeft officiele tijding van den dood van Jeff. Davis ontvangen. — Het gouvernement slaat volstrekt geen geloof aan den dood van Jeff. Davis." enz. enz. Gedurende acht dagen werd het publiek dus heen en weder geslingerd, en ik ben zelfs heden niet in staat zijnen dood te bevestigen; waaraan ik, wat mij betreft, weinig geloof hecht. Ik kan het echter niet volkomen tegenspreken; de weinige communicatie thans tusschen de beide deelen des lands bestaande en de zorgvuldigheid door de rebellen in het verbergen van hunne bewegingen en plannen in het werk gesteld, is bewonderenswaardig. Het zou geen ongewoon verschijnsel zijn, zoo zij om verschillende redenen dit voor hun ongunstige nieuws trachtten te verbergen. De dood van dezen man zou inderdaad een groot verlies voor de confederatie zijn. Jefferson Davis is een dier mannen, geboren om in zulke tijden van omwentelingen en beroeringen het lot eens volks in handen te houden. Hij vereenigt alles in zich wat hij als een volksleider dient te bezitten. Op de militaire academie te West-Point opgevoed, maakte zijn gedrag in den slag van Buena Vista hem zeer populair in het Zuiden. Zijne latere schitterende loopbaan als staatsman, hoofdleider der Zuidelijke partij in den Senaat, minister van oorlog onder president Pierce en eindelijk kampioen voor de ontevredenen in Mississippi, in den Senaat te Washington hebben hem een beroemden naam verworven, en als staatsman en als soldaat.

Mogt zijn dood bevestigd worden dan volgt Alexander H. Stephens (de vice president) hem op. Stephens (geb. 1812) is bekend als een grondig staatsman, een schrander advocaat en een uitmuntend redenaar. Hij is niets minder dan een soldaat, zijne gezondheid was van zijne jeugd af aan zeer zwak (nimmer woog hij meer dan 96 pond), hij schijnt teringachtig, maar zijn geest is sterk als ijzer. Hij is onafgebroken werkzaam, als hij spreekt schijnt zijne stem aanvankelijk scherp en schraal, doch voortgaande neemt zij eenen helderen, doordringenden klank aan. Zijne aanmerkingen zijn geestig, redekunstig en grondig en worden gewoonlijk door eene ligte satire verhoogd.

Dagelijks ziet men weder een veldslag in de nabijheid van Washington te gemoet, maar dagelijks ziet men zich teleurgesteld. De beide generaals Beauregard en Mc. Clellan schijnen van weerszijden een treffen te vermijden. Zij schijnen te begrijpen, dat de nederlaag den aanvaller wacht! Zoowel Washington en de positien van Clellan als die van Beauregard zijn wel verdedigd en versterkt, zoodat zonder twijfel hem, die het sein tot den aanval geeft, het ergste te wachten staat.

Zoo ver aangaande het leger; het volk zelf begint reeds aan den staat van zaken gewoon te worden, naar het schijnt. Ik weet niet of het patriotisme, dan wel lankmoedigheid is, die het elken dag meer dan 1 millioen dollars aan oorlogskosten doet zien verspillen, eene ontzettende uitgave, die het land onvermijdelijk te gronde moet rigten. Het stelt, en thans voor het eerst, een onbepaald en nobel vertrouwen in de regering, en eenmaal tot eenen kruistogt tegen het Zuiden besloten, berust het in de gevolgen met een geduld, dat men slaperigheid zou kunnen noemen. Niettemin schijnt het enthousiasme reeds eenigzins te bekoelen. De leening van vijf honderd millioen dollars gaat even langzaam als het bijeenbrengen van een leger van vier honderd duizend man. Wel ziet men dagelijks nog talrijke vrijwilligers dienst nemen (de meesten zekerlijk gedreven door armoede of het uitzigt op de hooge soldij van 11 dollars per maand) maar er bestaat groote twijfel of het verlangde *quotum* op deze wijze zal verkregen worden, zoodat de regering ten laatste tot andere maatregelen zal moeten besluiten.

De wederzijdsche haat, die in de twee sectien des lands heerscht, is intusschen niet verminderd, en de beide regeringen oefenen het regt van wedervergelding zonder mededoogen uit. Dertig schepen werden op eenen dag in de haven van New-York verbeurd verklaard, als gedeeltelijk in het Zuiden te huis behoorende. Als een blijk hoever dit getrokken wordt, diene het volgende: De bark *Laura Russ* werd door de regering verbeurd verklaard en wel op grond, dat 1/16 gedeelte daarvan in een der Zuidelijke Staten eenen eigenaar had. Maar dit is niet alles: Ook de beroemde harddraver *Flora Temple*, wier tegenwoordige bezitter zich in het leger der confederalisten bevindt wachtte hetzelfde lot en werd slechst tegen betaling van eene som van vijf duizend dollars, als borgtogt, weder vrijgesteld.

Onze doorluchte gast, Prins Napoleon, houdt zich thans, na Washington en het rebellen-leger bezocht te hebben, in het verre Westen op. Hij reist slechts vergezeld van een klein, wèl gekozen gezelschap, meerendeels officieren, die zich in den Krim oorlog eene naam gemaakt hebben. De Fransche consul-generaal, te New-York residerende, is steeds in zijne nabijheid en aan diens inlichtingen heeft de Prins ongetwijfeld de heldere beschouwingen te danken, door hem aangaande den stand van zaken alhier gemaakt. Men twijfelt althans niet of het wèlgeschreven stuk, aangaande den Amerikaanschen burgeroorlog, in *l'Opinion Nationale*, van Parijs, het orgaan des Prinsen, is van zijne hand. Het stoomjagt des Prinsen ligt steeds in de rivier voor anker en hier houdt hij, in New-York zijnde, bijna uitsluitend zijn verblijf. Prinses Clotilde heeft appartementen in het New-York hotel betrokken, maar ook van haar krijgt men slechts zeer weinig te zien.

In Noord Carolina, in de omstreken van het jongst genomen fort Hatteras schijnt zich, naar de berigten van de vloot, onder de bewoners een gevoel voor de Unie te verspreiden, en honderden hebben onder den bevelvoerenden officier den eed van getrouwheid afgelegd. Eene ontzettende vergadering, ten voordeele des oorlogs, werd gisteren in de beroemde Fanueil Hall in Boston gehouden.

Ik kan niet sluiten zonder de volgende grap, ten koste van Barnum, te hebben medegedeeld. Barnum, van Tom Thumbs vermaardheid, in de geheele beschaafde wereld bekend als de schranderste yankee en de behendigste hengelaar in dat groote water, het publiek genoemd, de groote Barnum is de prooi van een anderen hengelaar geworden! Het gebeurde namelijk, dat hij in een barbiers-winkel tredende, waar het „wie volgt" nimmer geschonden wordt, de beurt vóór hem aan een armen Ier behoorde. Barnum haast hebbende, vraagt den Ier zijn beurt, zeggende voor hem te zullen betalen. Patrick stemde toe en Barnum kort daarop den winkel verlatende, herhaalde: „Ik betaal voor dien man." Patrick vroeg nu den barbier, welke verschillende verrigtingen tot zijn vak behoorden. Wel, sprak deze, scheeren, haarsnijden, hoofdwasschen, haarkrullen, enz. enz. „Doe mij dat alles!" sprak de Ier, en de rekening kwam Barum op één dollar en vijf schellingen te staan! Geen wonder, dat de ondernemende Yankees reeds carikaturen, Patrick vóór en ná de kunstbewerking voorstellende, gemaakt hebben.

DUITSCHLAND, PRUISSEN EN FRANKRIJK.

In de verdeeling van Duitschland ligt het gevaar voor Europa. Zoolang Oostenrijk en Pruissen elkander den voet dwars zetten behoudt Frankrijk de magt om het vaste land in spanning te houden. Pruissen is ongerust dat Frankrijk zijne grenzen zal uitbreiden tot aan den Rijn; het zou slechts op de medewerking kunnen rekenen van een gedeelte van Duitschland en dus zou de strijd voor Pruissen niet zeer voordeelig zijn. Oostenrijk is geneigd om de oogen te sluiten voor elke nieuwe plundering welke Frankrijk in den zin mogt hebben, daar het zeer goed weet dat Pruissen met eene geheime genoegdoening zou zien wanneer Oostenrijk het durfde te wagen om zich te verzetten en aldus nieuwe vernederingen uitlokte. De integriteit van Zwitserland is van het grootste belang voor de beide mogendheden. Elke schending der nationaliteit van Zwitserland ten voordeele van Frankrijk stelt eene bedreiging daar voor de veiligheid van Oostenrijk en Pruissen beiden. En toch heeft Zwitserland in den strijd die het met Frankrijk gevoerd heeft slechts weinig bijval of steun van Oostenrijk en Pruissen ondervonden, en manmoedig als het zijne regten verdedigt voelt Zwitserland zich toch ter neder geslagen door de overtuiging dat het nimmer, onder welke omstandigheid ook, op Oostenrijk en Pruissen mag rekenen.

Bestaan er nu wel eenige goede redenen voor de voortduring van een zieltogen, hetwelk Duitschland zijne veiligheid ontroofd en Europa in onrust laat verkeeren? Zijn de belangen van Oostenrijk en Pruissen zoo verschillend dat zij zich niet vriendschappelijk kunnen vereenigen met het oog op een gemeenschappelijk gevaar? Welligt eenige jaren geleden bestond dat verschil, Pruissen was constitutioneel, Oostenrijk was absoluut; dit is het echter thans niet meer, de keizer heeft zijn volk instellingen geschonken welke bij eene vergelijking met die van Pruissen niet behoeven onder te doen. Pruissen was onverschillig in godsdienstzaken, Oostenrijk daarentegen onverdraagzaam. Ook in dat punt is Oostenrijk veranderd; het concordaat heeft zijne oude kracht verloren. De Protestanten genieten eene volle vrijheid en het comitté aan hetwelk de rijksraad de taak heeft opgedragen om een ontwerp-wet zamentestellen voor godsdienstzaken heeft als grondslag aangenomen, gelijkheid in de godsdienst. Niets verhindert het sluiten van een verbond tusschen de twee mogendheden dan de vooroordeelen en driften van vervlogen tijden, toen beiden nog om de oppermagt in Duitschland streden. Oostenrijk heeft thans wel wat anders te doen dan te hunkeren naar eene zoodanige overheersching. Het moet een rijk daarstellen waarvan de Duitscher slechts een, maar ook het belangrijkste element zal zijn.

Voor Pruissen, met zijne meer uitsluitend Duitsche belangen, zal het grootste aandeel in de leiding van Duitschland natuurlijk komen te vervallen, doch Oostenrijk moet steeds den invloed in Duitschland blijven behouden. De oplossing der kwestie zal trapsgewijze plaats hebben en zij mag geen antagonisme in zich bevatten waardoor eene vriendschappelijke verstandhouding tusschen de twee mogendheden zou worden onmogelijk gemaakt. Naijver en vooroordeel bestaan eenmaal, doch het doel dat beiden moet bezielen is te belangrijk dan dat beiden zich door die punten van elkander zouden verwijderen. Verbintenissen hebben weinig waarde en kunnen ook niet lang duren wanneer zij niet opregt zijn gesloten; en onder die klasse mag wel worden gerangschikt een verbond tusschen Oostenrijk en Pruissen, dat eene militaire eenheid in Duitschland ten doel heeft. In een dusdanig verbond ligt geene coalitie tegen Frankrijk opgesloten. De rustelooze heerschzucht van Frankrijk zou welligt daardoor een weinig worden beteugeld, doch meer ook niet. In de zwakheid en verdeeldheid van Duitschland vindt Frankrijk eene aanmoediging om van den beteren weg-inwendige vooruitgang-aftedwalen ten einde eene kortzichtige en onzalige vervolging te doen ter verkrijging van den zoogenaamden nationalen roem. Niet eenig verbond zal Frankrijk van politiek doen veranderen bij welke deszelfs eer en werkelijke belangen zijn betrokken, doch ziet het zijne naburen sterk en gereed om te handelen dan zal Frankrijk voorzigtig genoeg zijn om zich buiten hunne zaken te houden.

Laat Duitschland zich naar eigen welgevallen constituëren; wat ook de heethoofdige staatkundigen in 1848 mogen hebben voorgepreêkt, Duitschland kan niet buiten Oostenrijk en Oostenrijk zelfs kan zich niet van Duitschland afscheiden. Het is in het belang van Oostenrijk en Pruissen beiden om den Europeschen vrede te grondvesten. Beiden worden bedreigd en ter afwending van een gemeenschappelijk gevaar moesten beiden de handen ineen slaan. *(Herald).*

DE GREAT EASTERN.

Een naauwkeurig onderzoek van het groote schip heeft tot de ontdekking geleid dat de schade grooter is dan men aanvankelijk had gedacht:

De roerstang is geheel afgebroken. Op de breuk heeft die stang eenen diameter van 18 Engelsche duimen. Om deze schade te herstellen zal het roer moeten worden geligt en afgenomen, hetwelk een werk is van niet weinig moeijelijkheid, niet alleen door de zwaarte maar ook op grond van de wijze op welke het roer is bevestigd. Het roer en de stang wegen gezamenlijk 20.000 Nederlandsche ponden; het ramewerk is van ijzer doch het vlak is opgevuld met hout. Het centre van het roer werkt in eene pot welke aan den achtersteven van het schip is bevestigd en een zware ijzeren arm houdt de roerstang vast. De ijzeren band is vervaardigd van 4 duims ijzeren platen; die band heeft eenen diameter van 2 voet 6 duim en is aan het schip bevestigd door middel van énorm zware bouten. Deze band moet worden afgenomen om het roer te kunnen ligten. Bovendien is nog ontdekt dat de achtersteven van het schip uiteen is gewerkt; dit gedeelte is eene ijzermassa welke ruim 6000 Nederlandsche ponden weegt. Het is eene regte kolom welke onmiddellijk buiten de schroef staat; deze kolom is vervaardigd van ijzeren platen van 2 à 3 duimen dikte. Door wetenschappelijke mannen werd vroeger beweerd dat de schroefas in dat gedeelte van het schroefraam eene geleiding had moeten hebben, waardoor vermeden zou zijn geworden dat de schroef tusschen beiden weigert om te werken, zooals het geval op de Amerikaansche reis in het vorige jaar. Ware de schroef van dien toestel voorzien geworden dan zou, bij een ongeval als thans heeft plaats gehad, de machinerie zoo zwaar beschadigd zijn geworden dat de schroef niet meer in beweging zou kunnen zijn gebragt en dan zou het groote schip met een paar nuttelooze raderen zeker niet zoo spoedig eene haven hebben kunnen bereiken als thans het geval is geweest. Had dit gedeelte van het schroefraam zich begeven dan was de daaruit gevolgde ramp niet te overzien geweest; eene massa ijzer van 20 tonnen zwaarte zou, vastgehouden door een ijzeren band, met een verschrikkelijk geweld de zijden van het schip hebben gebeukt en zelfs had er veel gevaar bestaan dat de schroefbladen waren stuk geslagen. De scheepraderen moeten geheel worden vernieuwd. De kosten der te verrigten reparatien worden geschat £ 10,000 te zullen bedragen. *(Post).*

Aangekomen Passagiers.

Van **Java.**

Per *Alcyone*, kapt. Haacke: De heeren S. Erdmans, echtgen. en 3 kind, en J. Baart de la Faille, de jonge heeren J. s'Jacob en C. Olie en de jonge jufvr. Vader.

Per *Christina Helena*, kapt. Tjebbes: De luit. t-z. W. M. Visser en de officier van adm. F. C. Schaalje,

Per *Johanna Maria*, kapt. Wilhelmie: De jonge heer J. H. Guerin.

Per *Adriana Petronella*, kapt. Annokkee: Mevrouw Tjarda van Starkenborg met kind.

Per *Cheribon*, kapt. Coers: De heer Quanquit.

Vertrokken Passagiers.

Naar **Batavia:**

Per *Aeolus*, kapt. de Vries: De heer Steenstra Toussaint, echtg. en kind; mevrouw Cruickshanks en kind; mevr. E. Wiggers de Ville; mejufvrouwen E. A. Wiggers, Ruitenbach, C. Waitz, A. E. Waitz, C. C. Ohl; de heeren Ontrop en Zoon, Smissaert, Theesing, van Berekel, G. Rutten, J. W. Opdam, jonkh. Wichers, dr. P. A. Bergsma, S. Dunlop, J. W. Ketten, H. J. A. van Delden, Haagmans.

Per *Dageraad*, kapt. Ulrich: De heeren de Bruyn en echtg., W. Rijkens, kapt. van het O.-I. leger; Ontijd, Bakhoven en Niess, 2de luit., Rademaker, Dumoulin en de Javaan Sidin.

Per *Ida Elisabeth*, kapt. Dooren: De heeren G. Grisart en familie; C. P. Lamers van Toorenburg en dochter; twee heeren van Slijpe; Fisscher en Vogel.

Per *Corlgene*, kapt. Dunlop: De kolonel van Emmerik en familie., de heer Chambon en familie, de heer en mevr. de Roock; de eer hen mevr. de Bosch; de heeren Bosson, Meijer, Belle en van Slooten; de jongeheer Wijnmalen benevens 3 gepasporteerde militairen.

SCHEEPSBERIGTEN.

Aangekomen Schepen te Soerabaya.

Datum.	Vlag	Naam van het Schip	den Gezagvoerder.	Grootte van 't schip in Laste	van waar gekomen.	wanneer gezeild.	welke plaats aangedaan	werwaar's bestemd	Agenten.
Dec. 10	Hamb.	Kalmans.	Spring.		Batavia.			Soerabaija.	Onbekend.
" —	Ned. Ind.	Poea Poea.	Lim Pik Hok.		Singapore.			id.	id.
" —	" "	Atiat Rachman.	Sech Hasan Bahasoan.		Amoij.			id.	id.
" 11	" "	Hing Goan.	Intje Aloewie.		Boeleleng.			id.	id.
" —	" "	Yoeserin.	Seeh Achmat Banie.		Sumanap.			id.	id.
" —	" "	Stb. Palembang.	H. Kramer.		Batavia.			id.	id.

Vertrokken Schepen van Soerabaya.

Datum.	*Vlag.*	*Namen der Schepen.*	*Gezagvoerder.*	*Naar.*
Dec. 11	Nederl.	Prins van Oranje,	W. A. J. Kuller,	Batavia,
" —	"	Arij Scheffer,	J. G. Kunst,	Nederl. via Prob. en Pasoeroean.

In lading en in reparatie liggende Schepen te Soerabaya.

Vlag.	*Namen der Schepen.*	*Gezagvoerders.*	*Bestemming.*	*Agenten.*
Nederlandsche	Telegraaph.	Rulofs.	Nederland.	Fraser Eaton & Co.
Oldenb.	Thijen.	Addicks.	"	" " " "
Nederlandsche	Electra.	Wegman.	"	" " " "
Nederlandsche	Julie Claere.	A. v. Oosterocm.	"	" " " "
"	Josepha en Louisa.	A. Muijsson.		J. F. van Leeuwen & Co.
Zweeds.	Carolina.	Wennerholm.	Europa.	Hill Broekman & Co.
Hamb.	Helios.	Hansen.	Amsterdam.	P. Kervel & Co.
Nederl.	Nova Zembla.	Hardijk.	Nederland.	Arnold & Zonen.
Amerik.	Scargo.	Houwes.	"	B. J. van Eek & Co.
"	Ceijlon.	Sampson.	lowes For.	" " " " " "
Nederlandsche	Elisabeth en Jacoba.	J. G. Lucas.	Makassar.	B. Kopersmit & Co.
"	Nicolaas Witsen.	D. de Reever.	Nederland.	" " " "
"	Jan van Hoorn.	Borghorst.	In Reparatie.	" " " "
"	Resident van Son.	Butner.	Rotterdam.	Mathieu Ebbs Ruys & Co.
Ned. Ind.	Palembang Packet.	Scheel.	In Reparatie.	" " " " "
"	Heilige Vincentius van Paulo.	Vassen.	Nederland.	E. ten Brinck & Co.
"	Wilhelmina.	Jhnen.	"	" " " " "
Nederlandsche	Jacoba Cornelia Clasine.	Delclisur.	"	Schimmelpenninck & Co.

Aan- en Uitvoer te Soerabaija van den 11den December 1861.

AANVOER.

Van Batavia per het Nederl. Ind. schip *Marzoek*, gezagv. Sech Alie bin Abdulla Bagewir.

100 kisten cognac, Mathieu Ebbs Ruijs & Co; 2 kisten wijn, 17 kisten talie-apie, 135 kisten cognac, Gebr. van Delden; 8 kisten kramerijen, 5 vn. zink, 5 bn. lood, 4 kisten ijzerwerk, 200 picols spiauter, Arnold & Zonen; 8 kisten cambriks, 2 bn. stripes, 6 kisten sarong, 1 kist kains, 20 kisten boomwas, P. Kervel & Co; 35 vn. en 3 kisten lier, E. ten Brinck & Co; 51 ps. planken, 1 kist kains, Gezagvoerder.

Marktprijzen.

SUIKER No. 16 per picol ƒ 15.—
KOFFIJ per pic. ƒ 36.—
WISSELKOERS 100 1/2 % @ pari.

Voor ieder in dit blad voorkomend artikel, hetwelk van geene onderteekening is voorzien, stelt de Redactie zich verantwoordelijk zoolang door haar geen ander schrijver wordt opgegeven.

GEDRUKT BIJ LE ROY & CO TE SOERABAYA.